

Rozdział Pierwszy

WICCAŃSKI KRĄG KROK PO KROKU

Wicca jest jedną z najszybciej rozwijających się religii. Zainteresowanie wzrasta każdego roku, a informacje, niegdyś skąpe, są dostępne wszędzie. Wejdź do księgarni, a znajdziesz dwa tuziny książek mówiących, jak zakreślić wiccański krąg. Większość z nich nie wyjaśnia dlaczego to robić, bo są raczej skierowane do osób początkujących. Elementy Rytuału traktują rytuał w wyjątkowy sposób. Kiedy skończysz czytać książkę, będziesz wiedział/a dużo więcej, niż tylko jak zakreślić krąg (i jak nie zakreślać kręgu). Będziesz rozumiał/a, co znaczy każdy krok ceremonii zakreślania kręgu, i zyskasz siłę do pisania własnych skutecznych, potężnych rytuałów używając solidnych magicznych, teologicznych i pragmatycznych zasad oraz unikniesz powszechnych błędów.

Każdy wiccański rytuał przebiega według wzoru, który ma swój cel. Rytuał płynie od jednego kroku do następnego, a każdy krok i ich kolejność ma sens i jest częścią spójnej całości. Wiccańskie zakreślanie kręgu jest osadzone w kontekście całej religii. Religia powinna być spójna, funkcjonująca jako całość. Jej rytuały muszą wypływać z teologii, jej teologia musi wypływać z mitu, i vice versa, wszystko w kręgu wzajemnych powiązań.

Z pewnością istnieją religie – nawet bardzo popularne – poskładane z kawałków jak silniki Enterprise („Ledwo się trzyma, kapitanie!”). Wydaje się, iż nie jedna doktryna teologiczna, powstała głównie po to, by uzasadnić bezsensowne lub podejrzane praktyki. Są święci wymyśleni przez Kościół, żeby przejąć kontrolę nad istniejącym już kultem pogańskich bóstw. Myślę, że każda religia, którą się w ten sposób naprędce skleca, ryzykuje zapadnięciem się pod własnym ciężarem. Jednak wiele religii uważa, że nie ma wyboru, nie chcąc dostosować swoich ustalonych lub zakorzenionych już praktyk i wierzeń. Niekiedy wierzenia poprzedzają rytuał, a czasami wierzenia lub rytuały poprzedzają mit. W przeszłości religie narzucane lub dominujące wchłaniały podbite religie miejscowe, które zawadzały sobie, jak kula u nogi. Starożytni Egipcjanie przez setki lat stopniowych zmian, usilnie starali się stworzyć nadrzędny system w oparciu o tuziny miejscowych kultów, który w rezultacie był wyjątkowo niespójny.

W wicca mamy wyjątkową sytuację, ponieważ istnieje wybór. Możemy dopasować rytuał do naszych wierzeń lub do historii, które opowiadamy. Możemy przyjrzeć się naszym wierzeniom w świetle naszej praktyki i naszych historii. Możemy połączyć harmonijnie te wszystkie religijne czynności. Rytuał powinien być spójny z religią, której jest częścią. Powinien też być spójny wewnętrznie. Odprawienie go to wygłoszenie oświadczenia – a w rzeczywistości – połączonych serii oświadczeń. Niektóre z nich to świadectwa wiary, nastroju lub też oświadczenia zamiarów. Te świadectwa nie powinny sobie wzajemnie przeczyć. Nie należy mówić „To podniosłe” i „To głupie” w jednym zdaniu (chyba, że odprawiany jest rytuał na temat paradoksu). Nie powinno się też mówić w tym samym rytuale „Jest tylko jedna Bogini” i „Jest wiele bogiń – każda wyjątkowa”.

Spoglądając na wzór wiccańskiego rytuału, widzimy go takim, jaki funkcjonuje w kontekście twierdzeń i wierzeń czarownic, jakim on sam zdaje się widzieć i prezentować. Nie odrzucamy praktycznego punktu widzenia – pytamy „Czy to ma sens?” Coś może być niewygodne, coś nudne, coś może wymagać więcej akcesoriów, niż pomieści pokój. Są życiowe, przyziemne aspekty każdego rytuału, i je także trzeba wziąć pod uwagę.

Wreszcie musimy zadać sobie pytania, które rzadko się stawia. Czy rytuał działa? Czy dotykamy bogów? Czy on nas wywyższa i uwzniośla? Czy zaspokaja naszą duchową potrzebę? Niektóre z tych pytań są wyjątkowo praktyczne, bo jeśli postawimy kolejne kroki we właściwym porządku, sens wyłoni

się z mistyczną mocą.

Najpierw omówimy podstawowe kroki wiccańskiego zakreślania kręgu, nie jako skrypt rytuału, ale jako serię zasad. Przez większą część książki będziemy dyskutować o różnych sposobach zamiany każdego kroku w skrypt. Kiedy będą już ramy, na chwilę przejdziemy do omówienia najważniejszej koncepcji zachodniej myśli magicznej, do czterech elementów: Powietrza, Ognia, Wody i Ziemi oraz tego, co symbolizują i co oznaczają w wicca. Żywioty są moim zdaniem cegiełkami, z których zbudowana jest każda nauka w okultyzmie. Jak lepiej można analizować, rozbierać na czynniki pierwsze, eksperymentować i doświadczać naszego wzoru rytuału, niż poprzez użycie żywiołów? Każdy żywiół ma swoje cechy, zatem każdy krok rytuału będzie po kolei rozpatrywany pod kątem cech danego żywiołu. Kiedy skończymy, pojawi się przykładowy skrypt rytuału oparty na wzorze, który wypracowaliśmy. Najpierw zaczniemy od samego wzoru:

Kroki Rytuału

1. Czynności wstępne
 - A. Przygotowanie (zanim zaczniesz)
 - a. przygotowanie miejsca
 - b. przygotowanie uczestników
 - c. przygotowanie przestrzeni rytualnej
 - B. Uziemienie i ześrodkowanie
 - C. Deklaracja otwarcia
 - D. Oznajmienie celu
2. Tworzenie rytualnej przestrzeni
 - A. Święte przygotowania: święcenie
 - B. Zakreślanie kręgu: tworzenie przestrzeni
 - C. Wzywanie kierunków świata
3. Centrum
 - A. Inwokacja bogów
 - B. Złożenie ofiary bogom
 - C. Ciasto i wino (otrzymanie błogosławieństwa bogów)
 - D. Korzystanie z błogosławieństwa
 - a. akty magii
 - b. rytuały przejścia lub celebrujące pory roku
 - c. nauka lub zabawa
 - d. wróżenie
4. Zamknięcie kręgu: odwrócenie kroków
 - A. Podziękowanie bogom
 - B. Odesłanie kierunków świata
 - C. Odkreślanie kręgu (opcjonalne)
 - D. Odwrócenie uziemienia i ześrodkowania (opcjonalne)
 - E. Deklaracja zakończenia / ponowne połączenie z Ziemią

Zauważysz, że rytuał składa się z części lub faz. Jest faza wstępna, w której przygotowujemy się do rozpoczęcia, a po niej formalnie zaczynamy. W następnej fazie utworzymy świętą przestrzeń, i zaobserwujemy, że ta faza ma właściwości mityczne, gdyż tworzenie kręgu to w skrócie stworzenie samego wszechświata (wielka sprawa!). Faza trzecia to „Centrum”, które prawie nazwałam „Mistycznym centrum”, ale odrzuciłam tę nazwę, bo brzmiała pretensjonalnie. Pretensjonalnie czy nie, faza centralna to mistyczne jądro rytuału i serce religii wiccańskiej. Tu spotkamy bogów w złożonej i pięknej wymianie energii. I wreszcie na koniec, nadejdzie czas ostatecznej fazy, zamknięcia. Zanim zaczniemy przyglądać się bliżej rytuałowi, dowiedzmy się czegoś o czterech żywiołach, skoro od tej chwili będziemy ich używać na praktycznie każdej stronie.